

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

מעילה דף ט.

קרבת דלהלן, מאימתי חלין עליהם הדינים דלהלן?

יוצאת מידי מעילה	להתחייב בפיגול נותר וטמא	להפסל בטבול יום ומחוי"כ ולינה	מעילה	
משהוזה דמה		משנמלקה	משהוקדשה	חטאת העוף
כשתצא לבית הדשן	משמיצה דמה	משנמלקה	משהוקדשה	עולת העוף
עד שיתיך הבשר	משהוזה דמן	משנשחטו	משהוקדשו	פרים ושעירים הנשרפים
כשתצא לבית הדשן ¹	משנזרק דמה	משנשחטה	משהוקדשה	עולת בהמה
הבשר : מהזריקה האימורים : בבית הדשן	משנזרק דמן	משנשחטו	משהוקדשו	חטאת אשם ושלמי ציבור
משנזרק דם הכבשים		משקרמו בתנור ²	משהוקדשו	שתי הלחם
משקרבו הבזיכין		משקרמו בתנו	משהוקדשו	לחם הפנים
בשיריים : משקרבו בקומץ : בבית הדשן	משקרבו הקומץ	משקידשן בכלי	משהוקדשו	מנחות

הנהנה מאפר תפוח שעל גבי המזבח, האם מעל?

אחר תרומת הדשן	קודם תרומת הדשן ³	
באפר : לא מעל - דנעשית כבר מצותו בגחלת : מעל - דאית בה מששא	מעל	לרב
מעל - דצריך בגדי כהונה	מעל	לר' יוחנן

¹ מלבד העור, שיוצא מידי מעילה אחרי זריקת הדם.

² רש"י כאן לא גורס "בלינה" - דאין שייך לינה בשתי הלחם, דהרי הם נאפים בערב שבועות ואינם נאכלים עד שבועות (הרי שאין לינה פוסלת בהן). ועי' בשטמ"ק (אות י"ח), דלספרים דגרסי "בלינה", ס"ל אם לן לאחר זמן זה נפסלים.

³ לשיטת רש"י (בד"ה הנהנה), עתה עדיין אינו נקרא "אפר תפוח" - דרש"י מפרש שאת תרומת הדשן היו עושים מתוך הגחלים הפנימיים הנמצאים במערכה (ונותן אותם על רצפת העזרה רחוק מן הכבש ג' טפחים - ושם היה נבלע), ואח"כ היה אוסף לדשן ועושה תפוח באמצע המזבח (ומ"ש ברש"י "לצד" - לאו דוקא, עי' רש"י). וכשהיה האפר רבה בתפוח היה עושה "הוצאת הדשן" למחוץ למחנה, (וזה עושה בבגדי כהונה פחותין, וגם אינו מצוה בכל יום).

לשיטת תוס' (המובא בשטמ"ק אות ט' ד"ה הנהנה), ד"תרומת הדשן" עצמה היתה נעשית מאפר התפוח אחר שכבר אסף את הגחלים מן המערכה לתפוח. ואחר שעשה תרומת הדשן, מהנשאר היה עושה "הוצאת הדשן" אל מחוץ למחנה.

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

מעילה דף ט:

הנהנה מבשר קדשי קדשים לפני זריקה, או מאימורים אפי' דקדשים קלים אחר זריקה,
כיצד משלם לקרן וחומש (מלבד אשם מעילות שחייב)?

מה יביא?	מה הטעם?	
יפלו לנדבה - לעולות ציבור	דלא איכפת לי מה שהעורות לכהנים	לרב
יפלו לקטורת	דבעינן שכולה כליל	ללוי

הנהנה ממצצת דמי חטאתו או דמי אשמו, באופנים דלהלן מה דין הקרן והחומש?

עד שלא קרבה חטאתו / אשמו	משקרב חטאתו / אשמו ונתכפר ¹	
יוסיפם ויביא לחטאתו / אשמו ²	יפלו לנדבה - לעולות ציבור	לרבנן
יוסיפם ויביא לחטאתו / אשמו	בחטאת: ילכו לים המלח באשם: יפלו לנדבה - לעולות ציבור	לרי שמעון

¹ פירש"י (בד"ה אם כבר קרבה חטאתו) דמיירי שלא נודע לו שמעל רק אחרי שכבר הקריב את הקרבן. אולם התוס' פירשו (בד"ה לא, ובד"ה כבר קרבה), שמיירי שנודע לו כבר קודם, אבל לא בא לשלם רק אחר שנתכפר. אולם אם היתה גם הידיעה אחרי שנתכפר, לכוי"ע נופלים המעות לנדבה - וכדאמר רבא (לקמן דף י.) ד"אין מפריש מתחילה לאיבוד".

² פ"י שיוסיף את תשלומי הקרן וחומש שהוא מביא עכשיו על המעות שהפריש לאשמו או לחטאתו, וקנה בהם הקרבן ויקריבנו